

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering
van de handhaving
van de oude
Gereformeerde beginselen

Meditatie Ambtelijke praktijk

Kerkelijk actueel

Voor de jeugd Sprekend verleden

WERKT!

Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des mensen ulieden geven zal; want Dezen heeft God de Vader verzegeld.

Zij zeiden dan tot Hem: Wat zullen wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken?

Jezus antwoordde en zeide tot hen: Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, Dien Hij gezonden heeft.

Johannes 6:27-29

Er zijn mensen, die leven om te werken. Ze zijn er in deze gejaagde tijden bij bosjes. Tegelijk kun je je verbazen dat er zo weinig mensen zijn die werken. Op een zomerdag zitten alle terrasjes wereldwijd vol met vrijetijdse mensen.

Werken, het is een veelzijdig thema.

Ook in de kerk. Het werkhuis doet ons Rooms aan. Plichten rieken naar activisme. Zijn veel kerkenbanken echter ook niet veranderd in vrolijke terrassen van onbezorgde genietters?

Werkt!

Toch een Bijbels woord. Uit de mond van Jezus! Het gaat dan niet om aards brood, maar om geestelijk brood, het brood der genade. Voor het dagelijks brood mogen we bidden en we moeten er ook voor werken. Dat is de eerste lijn uit deze woorden. Wij moeten getrouw zijn in ons Goddelijk beroep. Het lijkt erop, dat de Heere hier deze manier van werken afkeurt, maar dat kan niet de bedoeling zijn. We moeten echter daarin niet zodanig werken en bezig zijn, dat we geen hogere bezigheden meer kennen. In de scheppingsopdracht heeft de Heere opgeroepen getrouw te zijn in ons dagelijks werk.

Nu geeft de Heere in een tweede lijn aan, dat we vooral oog moeten hebben voor de spijs die blijft tot in eeuwigheid. Een Luthers predikant meende in de lijn van Luther te zijn, toen hij op zijn sterfbed de Heere dankte dat hij nooit vervallen was tot het doen van goede werken. Dat leek hem Rooms toe.

Werkt Uw zaligheid met vrezen en beven. Volgens de apostel houdt die verplichting nooit op. Gods kinderen gaan niet met pensioen, Gods knechten zijn in die zin nooit uitgediend. Maar hoe zullen we hier moeten onderscheiden. Komt Gods kind ooit uit boven de neiging om weer terug te vallen in het doen van de werken der wet? Komt u die neiging niet van dag tot dag tegen in uw hart? We zijn zo geneigd om buiten het volbrachte werk van Christus zelf te werken om loon. En wat levert dat werken een onrust en een onzekerheid op. Zulk werken vervalt tot harde slavendienst. Daar moet telkens weer tot het slavenvolk geroepen worden: O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd?

U kent misschien het voorval van die slaaf op de slavenmarkt. Een nieuwe meester zou hem kopen. Hij stond voor hem en betaalde de prijs. En toen, tot ieders ver-

rassing, bood hij hem de vrijheid. Daarop viel de slaaf voor zijn nieuwe meester neer en riep uit: Goede meester, mag ik u dan mijn verdere leven uit liefde dienen?

Hij toog aan het werk, maar niet meer om loon, maar uit dankbaarheid. Dat is de rechte gezindheid, waaruit het werken opkomt.

In het slavenleven kan een mens ver komen. De Joden uit het teksthoofdstuk hadden daar iets van. "Wat zullen wij doen opdat wij de werken Gods werken mogen?" Helaas waren zij daar door de Farizeeën in opgevoed. Zij verstonden onder de werken Gods het dienen om loon.

Toch is dit een prangende vraag. Hoe zullen we toch de werken Gods mogen werken? In de heiliging van het nieuwe leven komt die vraag ook op, anders dan bij deze Joden. Kohlbrugge zou geschrokken zijn van zo'n vraag. Maar de vraag blijft toch altijd leven: Leer mij, o God van zaligheden, mijn leven in uw dienst besteden.

Hoe verrassend is dan toch het antwoord: Dit is het werk Gods dat gij gelooft in Hem Die Hij gezonden heeft. Hier wordt het geloof een werk genoemd, maar dan nader bepaald een werk Gods. De derde lijn.

Hier dus geen wettisch werk, maar een evangelische arbeid, die voortkomt uit het werk van Christus. Een diep geheim: het geloof is een werk dat alle werken uitsluit. Het is een rusten in Christus, een verkeren bij het kruis, een rusten in Kanaän. Het is de rust van de vrouwen die na de dood van Jezus rusten naar het gebod. DE sabbatsrust. Bent u al eens een Martha geworden? Maar ook: hebt u de gezindheid van Martha al eens mogen inruilen voor de gestalte van Maria? Wat heerlijk als zo alle gereedschap uit handen valt.

En natuurlijk is geloven toch ook weer een geheiligde vorm van werken. Want het hangt samen met bidden en zoeken. Daarom blijft dat spanning geven. Maar laat het u dan steeds weer mogen brengen aan de voeten van Hem, Die Zelf dit werken beveelt, want het is God Die in u werkt het willen en het werken, naar Zijn welbehagen.

Ds. P. Roos

We gaan dood... allemaal

"Gestrande bultrug overleden", zo stond er enige tijd geleden op Nu.nl te lezen. En de NOS meldde "De walvis is vannacht gestorven". Daartegenover stond in de media te lezen dat Francesco Oliveira, de oudste mens ter wereld, "dood was gegaan". En in diezelfde tijd adverteerde de uitvaartorganisatie Yarden met de tekst: "We gaan dood...allemaal". Ik zucht als ik zoiets lees. Ik heb mijn kinderen altijd geleerd dat mensen overlijden en dat dieren doodgaan. Volgens sommigen is dat echter alleen maar een kwestie van stijl. Het staat wel wat netter om voor mensen de woorden 'overlijden' en 'sterven' te gebruiken, maar meer ook niet. Maar zou dat waar zijn? Of zou er misschien ook een bepaalde gedachte achter kunnen zitten, als er gezegd wordt dat mensen 'doodgaan'? Naar aanleiding van het sterven van Jozef wil ik daar eens met jullie over nadenken.

Als het levenseinde voor Jozef komt, is hij omringd door zijn familie. Er staat in de tekst dat hij met zijn 'broederen' spreekt. Of er toen nog broers in leven waren, weten we niet. Het zou wel kunnen, maar Jozef was één van de jongsten uit het gezin van Jakob, dus de meesten zullen al wel gestorven zijn. We hoeven het Hebreeuwse woord, dat hier met 'broederen' vertaald is, ook niet heel letterlijk te nemen, want het kan ook breder met 'familie' worden aangeduid.

Jozef heeft zijn familie bijeengeroepen. Hij wilde zijn begrafenis regelen. Hij geloofde dat de Heere het volk van Israël eens in het beloofde land Kanaän zal brengen en als dat moment gekomen zal zijn, dan moeten ze zijn beenderen meenemen en daar begraven.

Jozef wist dat hij ging sterven. En dat er na zijn dood niet veel meer van hem zou overblijven dan beenderen. In zijn jonge jaren was hij 'schoon van gedaante, en schoon van aangezicht'. Jozef is goedgebouwd en mooi geweest. Maar wat blijft er van over? Beenderen. Want God heeft gezegd: 'Stof zijt gij en tot stof

zult gij wederkeren'. Dat mogen we wel bedenken als we ons lichaam verzorgen. Natuurlijk moet je er zuinig op zijn. En je moet zorgen dat je fit en gezond blijft, voor zover je dat in de hand hebt. Je lichaam is een tempel van de Heilige Geest, zo zegt Paulus. Maar het kan ook té. We leven in een tijd dat het lichaam verheerlijkt wordt. Een tijd van six-packs, make-up, botox en schoonheidsoperaties. Laat je niet te ver meeslepen. Want je lichaam is en blijft...stof. Vergeet je ziel niet.

Jozef is dat nooit vergeten. En dat zien we juist in zijn levenseinde. Natuurlijk zal het afscheid nemen hem pijn hebben gedaan. Maar hij kon vooruit te kijken. Hij verwachtte -net als zijn vaders Abraham, Izak en Jakob- het eeuwige leven. Hij kon heel kalm en rustig zeggen: 'Ik sterf' -en daar staat voor hem geen punt. Nee. 'Ik sterf, máár God...' Ik hoop daar een volgende keer op terug te komen. Het hield voor hem niet op bij de dood.

Bij zoveel mensen is dat anders. Die proberen met alle macht vast te houden aan het leven dat voorbij gaat. Zelfs op hoge leeftijd klampen ze zich vast aan het korte poosje dat nog rest. Alsof er niets anders is, niets beters. En helaas, het is te vrezen dat dit voor veel mensen ook zo is. Als zij zeggen: 'ik sterf', dan staat daar een punt. Het beste is voorbij. Er is niets goeds meer te verwachten. Na het sterven komt er niets beters dan ze al hebben gehad.

Wereldse mensen denken en hopen dat het dan allemaal afgelopen is. En daarom maakt het ook niet uit hoe je daarover spreekt. Doodgaan, sterven, overlijden, het is om het even. En daarom kun je voor dieren en mensen gewoon dezelfde woorden gebruiken, want er is voor mens en dier niets na de dood. Een dier gaat dood en een mens ook.

Wij weten toch wel beter, jonge mensen? Ja toch? Je bent toch niet door de oppervlakkige en verworden geest van deze tijd geïnfecteerd geraakt? Je denkt en hoopt toch (heimelijk) niet dat het met de dood afgelopen is? De Heere zegt in Zijn Woord dat het de mens gezet is eenmaal te sterven. En daarna: het oordeel. Verantwoording afleggen aan je Schepper, Die dan je Rechter zal zijn. En kun je dat nu kalm en rustig tegemoet zien? Vanuit jezelf niet. Dat kan alleen door het geloof in de Heere Jezus Christus. Buig je ook vandaag voor de Heere neer en belijd Hem je zonden. En klem je niet vast aan het leven, maar klem je vast aan de Levende.

Genesis 50:24

En Jozef zeide tot zijn broederen: Ik sterf...

Op de vraag wie Saulus oftewel Paulus was geeft de Heilige Schrift het antwoord. En niet alleen antwoord, maar zelfs een uitvoerige beschrijving. We kunnen veel lezen over het leven, sterven en het ambtelijke leven van Paulus. Zelfs diverse zelfgetuigenissen staan beschreven. Die beschrijving is geschied met een Goddelijk bevel. Voor het verleden en voor het heden. Het geïnspireerde Woord is niet tijdgebonden. Het schrijven door Paulus had ook een aanleiding. We kunnen dit onder meer lezen in de Galatenbrief. Daar waren dwaalleraars aan het werk. Ze gaan op een slinkse manier te werk. Het door Paulus gebrachte Evangelie willen ze veranderen en daardoor wordt het hart uit het Evangelie weggesneden. Verdraaid werd het Evangelie van de verlossing door geloof in Christus alleen, zonder de verdienstelijkheid van de goede werken. Naar de overtuiging van de dwaalleraars werd doorgegeven dat het geloven in Christus niet voldoende is om gered te worden. De verlossing werd alleen gekend wanneer er was de naleving van de Mozaische wetten. De Galaten kwamen door de verkondiging van dit Evangelie onder de indruk en zelfs verder. Er kwam afstand van Paulus' Evangelieverkondiging en ook van zijn medewerkers. Welk een invloed had dit. Om de drie-enige God en Hun werk en tevens het heil van zondaren herhaalt Paulus wat hij tot de Galaten reeds gezegd heeft. We lezen in Galaten 1 vers 9: Gelijk wij tevoren gezegd hebben, zo zeg ik (als apostel van Jezus Christus) ook nu wederom: Indien u iemand een evangelie verkondigt buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt. Paulus bedoelt: wie het Evangelie in zijn wezen aantast, die is vervloekt. Er is een

Paulus' zelfgetuigenis

fundamenteel verschil met andere godsdiensten. Paulus kan terecht naar waarheid zeggen: Ik maak u bekend broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar de mens. Gal. 1:11. Paulus is een dienstknecht, een slaaf van Jezus Christus. Hij heeft zelf niets van het Evangelie verzonnen. Het Evangelie is hem geschonken en zelfs meer. Het Evangelie is zijn Evangelie geworden. Zijn één en al. Het Evangelie is legitiem mede door Jezus' openbaring aan Paulus. Deze werkelijkheid deed hij niet allereerst horen voor zichzelf, maar voor de gemeenten van Galatië. Achter de openbaring, de bekendmaking van het Evangelie, zat een plan van God voor Paulus. Een Goddelijk doel. Een Goddelijk werk. Vandaar zijn belijden: Het heeft Gode behaagd, Die mij van mijn moeders lijf aan afgezonderd en geroepen heeft door Zijn genade. God heeft mij al van het begin van mijn leven afgezonderd met de opdracht, de bevoegdheid, het Evangelie aan de volkeren te prediken. Wat Paulus kan en zelfs moet zeggen komt een enkele keer in de Schrift voor. Denk aan Jeremia en Johannes de Doper. Ook zij zijn met Paulus Gods bijzondere instrumenten geweest. Met een speciale roeping, vorming en leiding. Dit is naar Gods wil iets exceptioneels. Vanuit de Schrift weten we dat ook nu gesproken kan worden van Gods leiding. Het komt voor dat men mag terugkijken in het leven en men herkent de leiding van God en Zijn bemoeienissen. In Psalm 139 heeft David het over de terugkijk in zijn leven. God de Heere was er al voor zijn levensbegin. De God van het leven heeft bepaald wie zijn vader en moeder zouden zijn alsook het uur van zijn ontvangen en zijn geboorte. Welk een geloofsbelijdenis lezen we. Welk een geloofsblijden horen we in Psalm 139 de verzen 14 tot 17. God de Heere was en bleef in Davids leven. Hij is geworden wat God wilde. Het ging van schaapherder tot koning. Dit alles was geen roman, maar een heilsgebeuren. Al is de levensgang anders, zo kan er ook nu over gesproken worden. Wordt het gehoord? Wat kan er van de kerk, van de gemeente, geëist worden

met voorbijgaan van de prediker. Wat blijkt er bij hem zelf? Kan er met Paulus beleden worden: Er is in mijn leven wat gebeurd. Het heeft God behaagd Zijn Zoon in mij te openbaren (Gal. 1:16). God de Heere wilde dit doen. Een vrije gunst die eeuwig God de Heere bewoog. God de Heere was Paulus' Roeper tot de dienst en de Zoon van God, Jezus Christus, was naar Gods wil zijn Zender. Wanneer het ook nu werkelijkheid mag zijn dan wordt de band aan de Roeper sterker en het leven met de Zender neemt toe. Wat de Heere vraagt is nooit teveel en waartoe Hij roept bekwaamt Hij. Wat kan de liefde het leven beheersen. Het zelfgetuigenis van Paulus in Filippenzen 3:7 is niet overdreven, maar waar. Voor ons komt het er op aan dat we goed lezen, uitleggen en verstaan wat Paulus bedoelt. Alles wat voor Paulus zo belangrijk was, wat zelfs zijn levens- en stervensgrond werd, was naar zijn overtuiging zijn geestelijke winst. Paulus zag zich als een gearriveerd persoon, een winstgevend persoon. Zo zijn er ook vandaag gearriveerde christenen. Het is met God in orde. Jezus is er, en zo gaat het hemelwaarts. Na het gebeuren voor de Damascuspoort werd Paulus gearriveerd af en in plaats daarvan zondaar voor God. Hij zag duidelijk en het werd zijn vaste overtuiging: Ik heb geen bestaansgrond voor God. Ik kan niet voldoen aan Gods eisende gerechtigheid. Ik mis Gods betalende gerechtigheid, Gods verzoenende gerechtigheid. Het leven is gerechtigheid met God. Naast het Godsgemis in het persoonlijk kennen, kwam er het Christus Jezus gemis. Paulus werd een misser. Een verliezer. Maar niet zonder gebed. Een smekeling. Temeer toen het Gode behaagde Zijn Zoon in hem te openbaren (Gal. 1:16). Christus werd Paulus' gerechtigheidsgrond. Maar meer. Heeft wat we lezen in Filipp. 3:8-14 betekenis, waarde voor ons?

Rectificatie: Aan het slot van het vorige artikel moest staan: Galaten 1:11-16.

Ds. M.C. Tanis.

Trek mij. Hooglied 1:4a

De mens heeft zichzelf in een modderpoel en diepe afgrond van ellende gebracht door de zonde. Hij ligt onder de toorn van een rechtvaardig God. Hij beeldt zich in rijk en verrijkt te zijn, maar hij is arm, blind en naakt. Hij kan zichzelf niet verlossen. Als God geen weg tot verlossing had uitgedacht was het voor ieder mens voor eeuwig verloren. In de prediking moet gesproken worden over de raad des vredes en over de wil en de macht van God om verloren zondaren te zaligen. Er moet ook gesproken worden over de gerechtigheid van Christus. Tevens dient onderstreept te worden de noodzakelijkheid van het gebed als een voortdurend bedelen om genade. Zo doet de bruid in het Hooglied. Zij bidt: 'Trek mij.' Zij bidt ook: 'Hij kusse mij met de kussen Zijnsmonds.' Zonder hulp van de Bruidegom kan de bruid Hem niet volgen. Daarom bidt zij: 'Trek mij.' 'Zij moest door de Koning getrokken en met de hand geleid worden om in Zijn binnenkamers gebracht te worden, vers 4.' In onze tekst zegt de bruid: 'Trek mij.' Wat betekent 'trekken' eigenlijk? We moeten denken aan een mens die in een kuil of put is gevallen. Hij kan er zelf niet uitkomen. Hij moet er met touwen of kettingen uit getrokken worden. Zo werd Jeremia uit de modderige kuil, waar geen water in was, getrokken. Er is naast een letterlijk trekken ook een figuurlijk trekken. Er is een trekken door de Heere met goedertierenheid. In onze tekst gaat het over het geestelijk trekken. De Heere heeft Zich van eeuwigheid voorgenomen verloren zondaren te trekken naar Zijn welbehagen. God heeft ook bepaald wanneer dit trekken plaatsvindt. "Dat is de tijd des welbehagens en de tijd der minne." De Heere trekt uit de macht der duisternis en brengt over in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde. Om te trekken gebruikt de Heere de touwen en banden van het geweten. De Heere gebruikt ook touwen en banden van oordelen over een land, over de kerk, over een gezin of over een persoon. Manasse werd getrokken in de gevangenis. De moordenaar moest eerst aan het kruis komen. De Heere gebruikt ook mensentouwen van zegeningen, touwen van liefde. De Heere gebruikt ook goede voorbeelden uit het leven van Zijn kinderen zoals bijvoorbeeld de kuisheid, de zachtmoedigheid en het geduld van Jozef. De Heere gebruikt ook de touwen van Wet en Evangelie, Hij dreigt en lokt. De Heere trekt ook door overtuigende redeneringen: 'Kom tot Mij en uw ziel zal leven.' Maar dit alles is niet genoeg. De Heere moet de zondaar trekken door het werk van de Heilige Geest in het hart. De Heere verlicht het verstand. De Heere stort ook Zijn liefde uit in het hart. De Heere toont de gruwelen in het hart en doet die bewenen. De Heere schenkt geloof om te komen tot Jezus. God trekt, dat wil zeggen dat de Heere de wil vernieuwt. De zondaar kan uit zichzelf niet komen, maar de Vader trekt. De Heere gebruikt Zijn almacht om te trekken. 'Trekken' geeft ook aan dat het van Gods kant begint en niet bij de mens. De Heere werkt onwederstandelijk en onoverwinnelijk. Het

is enkel genade. Wie van jongs af getrokken is, kan tot verval komen door de zonde. Maar de Heere trekt weer uit die vervallen staat. Gods kinderen kunnen in allerlei putten vallen: hoogmoed (David bij de volkstelling), vleselijke en wereldse begeerlijkheden, ongeloof (Thomas viel in deze put), aanpassing, ontevredenheid (in deze put viel Asaf, we lezen dat in Psalm 73), wantrouwen aan Gods voorzienigheid (David vreesde nog een der dagen door Sauls hand om te komen), misnoedigheid (Elia dacht dat hij nog maar alleen was overgebleven) en zorgeloosheid (de bruid was daarin gevallen). Uit deze putten trekt de Heere Zijn kinderen. De bruid bidt daar om: 'Trek mij.' "Wel, Heere, doe mij zien en kennen de putten waarin ik lig en voortdurend geraak. En doe mij ook zien en kennen de putten waar anderen in gevallen zijn, en ik ook in kan vallen. Geef mij genade om te mijden de putten en zonden, om ertegen te waken en mij ervoor te wachten. En dat ik liever schrik en vrees zelfs voor de aanrittingsen tot de zonde, voornamelijk voor die van hoogmoed."

Toepassing. Bent u nog niet getrokken door de Heere? Hoeveel banden en touwen heeft de Heere al om u gelegd om u te trekken? De Heere doet dat door zegeningen en oordelen. Hij gebruikt Zijn Woord en de predikanten die het Woord prediken. De Heere legt touwen om u heen door overtuigingen van het geweten. Soms gaat u de kerk uit met een sprekend geweten. Maar het is spoedig weer over. De echte overtuiging heeft de volgende kenmerken: het is geen morgenwolk of een vroeg opkomende dauw die snel voorbijgaat. De ziel is bedroefd over grote en kleine zonden. De ziel wordt uitgedreven naar God in Christus door bekering en geloof. Bent u nog niet getrokken? De Heere roept u toe: 'Wendt u naar Mij toe.' Het kan zijn dat u van de geboorte af getrokken bent. Dan ondervindt u veel strijd tussen vlees en geest, het vlees begeert tegen de Geest. Zij die getrokken zijn weten dat zij blind waren en nu zien. Zij voelen zich niet thuis bij wereldse mensen en gezelschappen. Er leeft verwondering in het hart: de Heere heeft omgezien naar een dode hond. De Koning heeft getrokken uit een afgrond van ellende. Wees daar dankbaar voor. Roem in vrije genade. Zij die getrokken zijn worden geleid door de Heere. De Heere zal niet laten varen de werken van Zijn handen. Eenmaal zult u altijd met de Heere zijn, zonder scheiding en zonder ooit van Hem afgetrokken te worden.

Ds. A. van Heteren

PLICHTEN

Het viel me op bij het lezen van een werk van Flavel, dat hij meermalen spreekt over de “plichten”. Andere oudvaders spreken daar ook over. Men duidt daarmee speciaal aan de plichten van Gods volk, van de ware gelovigen. Het gaat om geestelijke plichten. Hoe staat het daarmee onder ons?

Vrij zelden komt u deze aanduiding tegen. Plichten hebben te maken met het Bijbellesen, het gebed, het spreken over de Heere en Zijn Woord, de kerkgang en verder de werken der barmhartigheid. Maar we verstaan er in engere zin toch vooral onder de tijden die we besteden aan de omgang met de Heere en Zijn Woord; Woord en gebed. Een ander woord dat hier in beeld komt, is: werkzaamheden. Dat we er weinig over denken kan te maken hebben met de gedachte dat alleen de wet roept om plicht; te spreken van plichten kan wettisch aandoen. We kunnen ons afvragen of we wel van plichten moeten spreken en of we deze dan ook zien als verplichtingen. Ik herinner me vanuit mijn opvoeding dat mijn grootvader daar flexibel en soepel mee omging. Naar ik meen stelde hij dat we alleen moeten Bijbellesen en bidden als we daartoe echt innerlijk de behoefte gevoelen. Lag hieraan een vleugje van antinomians denken ten grondslag? Men zou zijn stelling kunnen verdedigen vanuit de gedachte dat alles wat we doen ten opzichte van de Heere alleen waarde heeft als het voortkomt uit liefde. Wat zonder die liefde wordt verricht, is een werk der wet.

Toch denk ik dat deze gedachte geen navolging verdient. Wat we doen heeft namelijk niet alleen iets te maken met ons werken voor de Heere, maar er loopt ook een lijn vandaar naar onszelf toe. En al is het dan dat we daar niet altijd het hoogste offer van de liefde in kunnen brengen, het kan in ieder geval tot onderwijs zijn voor onszelf.

En hierover doordenkend, is het een zeer nuttige zaak om te spreken van de plichten. Het is nodig om daar voortdurend aandacht aan te geven.

De gevleugelde reclame: “Voel je vrij”, heeft ook velen in de kerk in zijn greep. Voel je nergens toe verlicht, doe wat je fijn vindt, ontspan jezelf en leef je eigen leven.

Als die houding een christen gaat beheersen, gaat het vanzelfsprekend niet goed. Iets wat direct te maken heeft met bedoelde plichten, is: structuur. Er zijn veel mensen zonder structuur. Ze eten wanneer ze trek hebben, ze gaan naar de kerk als ze daar behoefte aan hebben, ze lezen de Bijbel als het hen uitkomt. Ons leven moet echter gestructureerd zijn. Structuur moet alles bepalen wat we doen. We eten op gezette tijden, we bidden en houden stille tijd op vaste momenten. Wie dat in zijn leven weet aan te houden, heeft daar heel veel nut van. Ik geef een voorbeeld. U zult wel eens naar een preek luisteren, via internet, dus buiten de gewone diensten om. Ik ervoer dan bij mijzelf lang niet altijd een verlangen om dat te doen. Het is treurig genoeg, maar er kunnen zelfs gevoelens van afkeer leven in ons hart. Maar toch, als dit nu gebeurt op vaste tijden, gaat u merken dat u er behoefte aan krijgt. Het wordt een vast onderdeel en uw hart gaat zich daaraan gewennen. Je mag dan soms merken dat structuur leidt naar een verlangen naar het Woord.

Hebt u vaste tijden waarin u echt bezig bent met uw

“plichten”? Hoe staat het met onze jongeren, maar ook met onze ouderen? Ik denk hierbij dan aan het lezen van stichtelijke lectuur, of ook van dogmatische werken. Zijn we wat bekend met onze oudvaders? Laatst zei iemand in een interview dat het vooral belangrijk is om de kerkelijke klassieken te lezen, zoals de Navolging van Christus (Thomas a Kempis), de Institutie (Calvijn), de Galatenbrief (Luther), de Christenreis en meerdere werken van Bunyan, vooral ook zijn bekering. Daarbij iets van Kohlbrugge en van de Puriteinen.

De Redelijke Godsdienst van à Brakel is een werk waarbij het mes naar twee klanten snijdt. Het geeft leerstellig onderwijs, maar Brakel weet het ook tegelijkertijd praktisch toe te passen. U zult merken dat dergelijke leesstof uw interesse gaande maakt.

Het is echter te vrezen dat bij velen deze structuur nauwelijks van de grond komt. Vroeger was het gezin verenigd rond de maaltijd en werd driemaal Gods Woord gelezen. Er werd soms ook gezongen. Het tafelgebed had geen vluchtige stijl. Het moderne gezin lijkt daartoe niet meer in staat vanwege allerlei oorzaken die we niet in eigen hand hebben. Maar u begrijpt dat dit fnuikend is voor het leven met de Heere. En als we soms nog voltallig aan tafel zijn, nemen we een dagboek of een kinderbijbel. De lectio continua (het systematisch doorlezen van de gehele Bijbel) lijdt dan schade. We gaan zodoende bij een kleine Bijbel leven. Het kan niet anders: dat gaat leiden tot eenzijdigheden, tot ketterij. Daarbij mogen we dan het andere element, namelijk het persoonlijke onderzoek van Gods Woord niet vergeten. In trouwdiensten wordt wel eens gezegd dat echtelieden samen moeten bidden en Bijbellesen. Ik maak daar toch wel graag een aantekening bij. Laat dat aan tafel gebeuren, maar bid vooral ook persoonlijk. Predikanten hebben daartoe ruime gelegenheid. Ze hebben er echt wel tijd voor en wat vooral van belang is: ze hebben een eigen studeerkamer. Ik zou me werkelijk geen raad weten als ik niet een eigen kamer had. Jongelui hebben dat ook meestal wel. Maar veel ouders missen dat.

Het is dus goed aandacht te geven aan de plichten. We hebben het Pinksterfeest achter de rug. U hebt misschien gehoord dat dat feest reeds bestond voordat de Heilige Geest werd uitgestort. Onder andere dacht het volk dan aan de wetgeving. Die wet kwam met schrikwekkende tekenen. Wanneer de wetgeving door de Geest wordt bewerkt, krijgt die wet een kwaliteit van liefde. Dan kunnen we leven bij de woorden van Christus: Mijn juk is zacht en Mijn last is licht! Gelukkig degene die leven mag bij de bekende woorden: ‘k Doe Uw geboon oprecht en welgezind, Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotten.

ds. P. Roos

Het geweten (9)

Over de plaats van het geweten in de opvoeding en de bekering

In de achterliggende bijdragen mochten we met elkaar nadenken over de plaats van het geweten in de opvoeding. Waarbij we samen beseften dat alleen wanneer de Heere ons in de weg van wedergeboorte schenkt dat zaligmakende geloof, onze wil wordt omgebogen om naar het geheiligd geweten te gaan luisteren.

Daarom willen we nu met elkaar zoeken naar het antwoord op de vraag hoe de Heere het geweten gaat gebruiken in de weg van de bekering.

We hebben gezien dat het geweten alles te maken heeft met het geschapen zijn naar het beeld van God. Het geweten is een middel dat de Heere ons gegeven heeft tot kennis van goed en kwaad, we hebben dat gezien hoe daarvoor met name de opvoeding daarin een heel belangrijke plaats heeft. Het kan functioneren voordat we iets gaan doen. Duidelijk wordt ons dat verteld van David. Op het moment dat hij de slip van Sauls mantel afsnijdt, slaat hem zijn hart. We komen deze uitdrukking ook tegen wanneer hij het volk laat tellen. Het geweten gaat spreken. Het geweten kan ons ten slotte ook aanklagen enige of langere tijd nadat wij onze daad verricht hebben. Denk aan die aangrijpende woorden van de Heere Jezus als Hij spreekt over de hel 'waar hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt' (Markus 9:44). Daar zal het geweten steeds zeggen: Ik heb je toch gewaarschuwd.

Bij dit alles blijft gelden dat het geweten kan dwalen en het daarom door Gods Geest gereinigd moet worden (Hebreeën 10:22). Telkens zal de stem van het geweten getoetst moeten worden aan het onfeilbare Woord van God, in het bijzonder aan Zijn geboden. Het geweten behoort bij, zoals onze Nederlandse Geloofsbelijdenis het uitdrukt, de 'kleine overblijfselen' van het beeld van God

waarnaar Adam en Eva geschapen zijn. Onze Dordtse Leerregels spreken in dit verband van 'enig licht der natuur' dat in de gevallen mens is overgebleven. Daardoor kan hij onderscheiden tussen de dingen die betamelijk en die onbetamelijk zijn.

Echter door onze val in Adam heeft niemand van nature een vrij en rein geweten, dat wil zeggen: een geweten dat hem of haar niet beschuldigt. Wij zijn immers kinderen van Adam en Eva en daarom in zonden ontvangen en geboren. Mensen die niet anders kunnen dan zondigen. Mag ik u en jou een vraag stellen: hoe reageert u of jij daarop? Mag ik eens een paar reacties met u en jou doornemen?

Een onbekeerd kerkmens zegt: 'Ik weet wel dat het verkeerd is wat ik gedaan heb, en ik weet ook wel dat ik een zondaar ben. Dat hoor ik elke zondag. Maar het doet me niets. Eigenlijk irriteert het me als daar steeds op gewezen wordt. Liever wil ik niet luisteren naar die stem vanbinnen.'

Het kan zijn dat je ontdekt wordt aan je schuld tegenover God. Je krijgt er last van dat je zo oppervlakkig bent; dat je zo weinig wakker ligt van je zonden en zo weinig tranen gelaten hebt over je schuld tegenover God. Maar nu kan het zijn dat je daardoor gaat denken: Nou, dan kan ik nooit echt bekeerd worden, laat staan een kind van God zijn. Want als ik zo oppervlakkig ben en zo weinig last heb van een schuldgevoel ... En ondertussen leef je met al die indrukken gewoon verder.

Het kan ook zijn dat je echt last van de zonden krijgt. Je gaat beseffen wat zondigen is. Vanbinnen gaat het leven: 'O God, ik ben zo slecht, zo vuil voor U. Ik heb tegen U, o Heere, zwaar en menigmaal misdreven.'

Als dat zo is, dan hoor je daarin de stem van je geweten. Je geweten, dat je aanklaagt dat je tegen al Gods ge-

boden gezondigd hebt en niet één daarvan gehouden hebt. Het is de Heilige Geest, Die het geweten gaat gebruiken om je te overtuigen van zonden.

Want dat is wezenlijk voor de bekering: ieder kind van God krijgt een teer geweten dat spreekt. Een sprekend geweten. Een geweten dat ontdekt is aan zonde en schuld en daar verdriet over krijgt. Een geweten dat de zonde gaat veroordelen en haten. Wat is dat een wonder!

Want van u en mij geldt wat we lezen in Openbaring 3: Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet dat gij zijt ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt. In deze woorden wordt zo duidelijk dat ons geweten ons in het geheel niet aanklaagt en veroordeelt. We zijn in eigen oog rijk en verrijkt en hebben nergens gebrek aan. We missen geen verdriet over de zonden, we missen geen berouw, we missen geen schuldbelijdenis. Dat hebben we allemaal niet nodig. Maar wanneer de Heere door Zijn lieve Geest ons geweten gaat verlichten, dan komt daar die stem werkelijk tot leven en we gaan beamen: De man, die zondaar dat ben ik. Wee mij dat ik zo gezondigd heb, dat ik tot alle boosheid geneigd ben. Heeft zo het geweten u al eens veroordeeld?

ds. A.A. Egas

Lessen uit de eerste Thessalonicensenbrief (11)

Navolgers én voorbeelden

En gij zijt onze navolgers geworden en des Heeren ... also dat gij voorbeelden geworden zijt al den gelovigen in Macedónië en Acháje. (1 Thessalonicensen 1: 6-7)

Twee dingen

De vorige keer hebben we vanuit vers 6 gehoord, hoe Paulus de Heere dankte voor het feit dat de Thessalonicensen het Woord hadden 'aangenomen'. In dat woord 'aannemen' lagen volgens Fergusson vier dingen opgesloten: kennen – instemmen – omhelzen – zich onderwerpen. We hebben toen ook nog gehoord dat de Thessalonicensen het Woord hadden aangenomen in omstandigheden van vervolging ('veel verdrukking'). Maar de Heilige Geest had in die omstandigheden een wonderlijke blijdschap gewerkt in het hart van de gelovigen.

Over dit wonder schrijft de apostel in de verzen 6-7 nog twee andere dingen, die deze keer onze aandacht vragen. Allereerst dat de Thessalonicensen 'navolgers' zijn geworden (begin vers 6). En in de tweede plaats dat zij ook 'voorbeelden' zijn geworden (eind vers 7).

Navolgers

Om te beginnen zijn de Thessalonicensen dus 'navolgers' geworden. 'Onze navolgers en des Heeren', zoals Paulus schrijft. Ja, want geldt ook voor de Heere Jezus niet – in heel bijzondere zin – dat Zijn aardse leven stond in het teken van 'het Woord', van 'veel verdrukking' en van 'blijdschap des Heiligen Geestes'? Enerzijds heeft Hij het Woord van God in Zijn hart meegedragen. Heel Zijn wezen ging ernaar uit. Als twaalfjarige Jongen in de tempel vroeg Hij het al aan Zijn moeder: 'Wist gij niet, dat Ik moest zijn in de dingen Mijns Vaders?' Hij heeft het Woord vooral ook gepredikt.

En dat alles gebeurde in omstandigheden van 'veel verdrukking'. Want heel het leven van de Heere Jezus, en wel heel bijzonder de laatste periode, stond in het teken van 'verdrukking'.

Maar in dat alles was er ook een won-

derlijke blijdschap die Zijn hart vervulde. Het was Zijn spijze en drank om de wil van Zijn Vader te doen. Christus heeft juist 'voor de vreugde die Hem voorgesteld was, het kruis ... verdragen en schande veracht' (Hebreeënen 12: 2).

Geestelijke herkenning

En wat voor Christus in bijzondere zin gold, gold ook voor Zijn apostelen. Ook hun leven stond in het teken van het Woord, van veel verdrukking en van wonderlijke blijdschap. Welnu, de Thessalonicensen zijn, zo schrijft Paulus, 'hun navolgers en des Heeren' geworden. De apostel neemt het met blijdschap waar. We zouden het zo kunnen zeggen: Er is echte geestelijke herkenning. Dezelfde genade die verdiend is door Christus, en waarin de apostelen mochten delen, wordt ook bemerkt bij de Thessalonicensen.

Geestelijke herkenning... Dat is een uitdrukking waar je het wel eens benauwd bij kunt krijgen. Als er heel makkelijk of zelfs wat dwingend gesproken wordt over 'geestelijke herkenning', zonder dat je die zelf ervaart. En je aangekeken wordt als degene die het feest bederft, als je in alle voorzichtigheid iets van je vragen naar voren brengt. Zomaar kan er een verstikkende stemming ontstaan waarbij we alles 'mooi' moeten vinden wat zich als geestelijk aandient.

Maar anderzijds: wat een zegen als er eens echt geestelijke herkenning mag zijn. Niet omdat het moet, maar omdat de Heere het geeft. Dan smelten harten ineen en zingt het in het hart: 'Ik ben een vriend, ik ben een metgezel van allen die Uw Naam ootmoedig vrezen, en leven naar Uw goddelijk bevel'.

Voorbeelden

De apostel schrijft nog iets over de Thessalonicensen. Ze zijn behalve 'navolgers' ook 'voorbeelden' geworden. 'Voorbeelden voor al de gelovigen in Macedónië en Acháje'. Met die twee streekaanduidingen wordt heel Griekenland bedoeld. Waarin zijn de Thessalonicensen dan voorbeelden gewor-

den? Fergusson schrijft: 'in hun moed, geduld en blijdschap waarmee ze de waarheid ontvangen hebben en er bij gebléven zijn te midden van veel verdrukkingen en aanvechtingen'.

Als Fergusson – zoals hij gewend is – ook uit deze verzen een aantal geestelijke lessen trekt, wijst hij op Gods genade die ook blijkt in het feit, dat God voorbeelden aan ons geeft. Letterlijk schrijft hij dat 'de genadige God het nodig gevonden heeft om ons, naast het Woord der waarheid, dat de weg van onze plicht aanwijst, te voorzien van voorbeelden van anderen die in de weg van de plicht gegaan zijn vóór ons, zodat we zullen zien dat onze plicht haalbaar ('feasible') is, wanneer we zien dat mensen die onderworpen zijn aan dezelfde zwakheden als wij, deze al in de praktijk gebracht hebben (Jakobus 5: 17)...'. Hij bedoelt natuurlijk wel: door genade.

En heel mooi wijst hij er vervolgens op, dat de Heere in Zijn Woord een grote variatie aan voorbeelden heeft gegeven, zodat er ook voor mensen die ontmoedigd zouden worden door de indrukwekkendste voorbeelden, nog andere voorbeelden te vinden zijn in de Schrift.

Woorden wekken, maar voorbeelden trekken. Voorbeelden in onze omgeving, maar ook voorbeelden uit de Schrift. Zou het – heel praktisch – niet goed zijn om die vraag eens te stellen, allereerst aan onszelf, maar ambtelijk ook op de huisbezoeken of in de contacten met (belijdenis)catechisanten: Zijn er voorbeelden van mensen, in de Schrift of misschien ook in de eigen omgeving, die de Heere door genade mochten vrezen, en die je mogen aanspreken? En mag het gebed er zijn: 'Heere, U Die werkte in Ruth of Daniël of Jozef, zou U zo ook willen werken in mijn leven?'

A.J.T. Ruys

Simon van Cyrene

Een boeiende vraag kreeg ik voorgeschoteld, namelijk hoe dat nu precies zit met die Simon die gedwongen werd het kruis van Jezus te dragen. Waarom moest dat van die romeinse soldaten? Kon Jezus niet meer verder? Of speelden de soldaten het 'spel' dat zij in het rechtsgebouw met die zogenaamde koning al hadden gespeeld gewoon verder?

Er is van de lijdensweg van de Heere Jezus van Gabbatha naar Golgotha heel wat gemaakt en daar is de roomse kerk schuldig aan. Wie de via dolorosa in Jeruzalem vandaag bezoekt wordt door de gids bepaald bij de wel 14 staties of stations die Jezus die morgen is gegaan. Ik zal ze u noemen: statie 1: Jezus wordt ter dood veroordeeld, 2. Hij ontvangt Zijn kruis, 3. Hij valt een eerste keer, 4. Jezus ontmoet zijn moeder Maria, 5. Simon helpt Jezus het kruis te dragen, 6. Een vrouw met de naam Veronica droogt Jezus' gelaat, 7. Jezus valt een tweede keer, 8. Hij spreekt de vrouwen van Jeruzalem aan, 9. Hij valt voor de derde keer, 10. Hij wordt van Zijn klederen beroofd, 11. Jezus wordt aan het kruis genageld, 12. Jezus sterft, 13. Hij wordt van het kruis genomen en 14. Hij wordt in het graf gelegd.

Dit is natuurlijk grote onzin. Als we de 4 beschrijvingen van het Evangelie lezen valt ons de soberheid op waarmee ons dit alles wordt beschreven. Vooral is het opvallend dat we nergens lezen dat de Heere Jezus gevallen of gestruikeld is, of onder Zijn kruis dreigde te bezwijken. Laten we daarom voorzichtig zijn in onze beoordeling van al het gebeurde en ons gewoon aan de Schrift houden.

Natuurlijk was het zwaar voor de Heiland om het kruis te dragen. Al neemt men tegenwoordig aan dat het 'slechts' om de dwarsbalk ging en dat de verticale paal reeds op Golgotha aanwezig was, toch is alles van begin tot einde heel zwaar geweest. Maar zou Hij, Die ten einde toe alles volbracht en de lijdensbeker leegde tot de laatste bittere druppel, momenten hebben gehad dat het niet meer ging? Zijn goddelijke natuur heeft Hem ondersteund het zware kruislijden ten einde toe te volbrengen, tot verlossing van een volk dat de eeuwige dood waardig is. Niemand heeft Hem ondersteund, niemand heeft Hem ook maar enigszins geholpen. Hij, de Borg zou elke penning betalen die naar recht voldaan moest worden. Niemand kon zich er later op beroemen een deel van Christus' lijdensbeker, al was het maar ene druppel, te hebben gedronken.

Wat het dan wel is geweest, dat Simon van Cyrene er bij betrokken raakte? In ieder geval tegen zijn wil. De soldaten moesten hem dwingen aan hun eis te voldoen. Simon had gewoon niets in te brengen. Deden de soldaten het dan om Jezus enigszins tegemoet te komen? Hadden ze medelijden met Hem? Zet die gedachte maar uit uw hoofd. Medelijden? De barmhartigheden der goddelozen zijn wreed. Tot nu toe was nog niets gebleken van enige compassie met de ter dood veroordeelde. Maar wat was het dan? We moeten bij het overdenken van deze zo aangrijpende dingen een ding goed bedenken, namelijk dat Jezus Zelf in alle opzichten, tot in de kleinste details, de leiding in handen had. Niets geschiedde bij geval of per ongeluk. Hij ging Zijn weg, majestueus en groots als de

Koning der koningen. Let er maar eens op wat er onderweg naar Golgotha gebeurt. Enkele vrouwen volgen al wendend en jammerend de stoet. Maar Jezus stopt en draait Zich naar hen om. Om hen namelijk het een en ander te zeggen. Niet zo maar een enkel woord, maar een groot aantal woorden. Lees maar Lukas 23 vanaf vers 27: "En Jezus Zich tot haar kerende, zeide: Gij dochters van Jeruzalem! Weent niet over Mij, maar weent over uzelf en over uw kinderen. Want ziet, er komen dagen, in welke men zeggen zal: Zalig zijn de onvruchtbaren en de buiken die niet gebaard hebben en de borsten die niet gezoogd hebben. Alsdan zullen zij beginnen te zeggen tot de bergen: Valt op ons, en tot de heuvelen: bedekt ons. Want indien zij dit doen aan het groene hout, wat zal aan het dorre geschieden?" Nou, wat dunkt u, konden de soldaten dat zomaar toelaten? Jezus hield zagezegd alles op immers? Maar nee, ook die soldaten hadden niets in te brengen. Jezus behield de leiding en de regie. En Hij ging gehoorzaam de lijdensweg in Gods Raad bepaald, en niet door mensen. Dus dat die tot nu toe onbekende man die in zijn argeeloosheid van het veld op weg was naar de stad, vast gegrepen werd en gedwongen werd Jezus' kruis voor een ogenblik te dragen, was ook naar Zijn wil, was ook volkomen naar de Raad des Heeren! Bovendien is dit voor Simon onverwachte incident hem en zijn vrouw en zonen tot een eeuwige zegen geworden, zoals wij op kunnen maken uit enige gegevens uit de brieven van Paulus. Maar met dit alles hebben we nog niet de vraag beantwoord hoe die soldaten er toch toe kwamen om het kruis van Jezus' schouders af te nemen en het op de schouders van die onwillige man te leggen. Ik voor mij voel erg veel voor de gedachte dat zij hun wrede spel van spot voort zetten. Deze koning, zoals Hij zei te zijn, had een wapendrager nodig. Zo wilden zij Hem 'eren'. Daarmee voegden zij intussen een grote smaad toe aan de vele smaadheden die Hij reeds had ondergaan. Want even later lezen wij dat ook de soldaten nota bene mee deden aan de spottdrijfverij van de omstanders. We lezen er niet van dat die twee rovers werden bespot, maar wel dat Jezus smaad werd aangedaan. Lees maar Lukas 23:36, "En ook de krijgsknechten tot Hem komende, bespotten Hem en zeiden: Indien Gij de Koning der Joden zijt, zo verlos Uzelf". Ze traden dus met opzet dicht naar Hem toe, om Hem dit toe te voegen. Zelfs de twee misdadigers deden mee aan het wrede spel, al kreeg een van hen spoedig daarna berouw. En ik denk dat Simon van Cyrene later ook berouw heeft gehad. Namelijk van zijn onwilligheid. En verbroken is geweest om de gewilligheid van Christus om voor die onwillige Simon de dood in te gaan!

ds. K. Hoefnagel

P E R S BERICHT

ZATERDAG 27 OKTOBER 2018.

Psalm - en samenzang avond ter gelegenheid van de ingebruikname van het 'Boogaard orgel' in de Christelijke Gereformeerde kerk te Meerkerk. Met medewerking van koren 'Zingt des Hoogsten lof' en 'Klein Vogelijn'. Aanvang: 19:30 uur

WERKGROEP OUDERSENFAMILIERONDOM

De werkgroep is opgericht vanuit de behoefte aan onderling contact van mensen, die met homofilie worden geconfronteerd in het gezin en/of familiekring. Wanneer wij hiermee te maken krijgen, komen we voor allerlei vragen te staan. De hoofdvraag is vaak: Hoe moeten we met onze zoon/dochter die anders geaard is omgaan? Het doel van de werkgroep is om elkaar daarin tot een hand en een voet te zijn. Het is uitdrukkelijk niet de bedoeling om standpunten op te rekken of ter discussie te stellen. We nemen de Bijbel als uitgangspunt voor ons spreken en denken over seksualiteit en dat het scheppingsgegeven ons laat zien dat het huwelijk bedoeld is voor twee mensen van verschillend geslacht. Meer informatie kunt u vinden op de website: www.oudersenfamilierondom.nl

We beleggen regionale bezinningsavonden voor ouders en familieleden van mensen met een andere geaardheid. Regio Noord/Oost op vrijdag 5 oktober 2018, aanvang 19:30 uur. Regio Randstad vrijdag 5 oktober 2018, 20:00 uur. Regio

Zuid-west op vrijdag 26 oktober om 19:30 uur. De locaties worden bekend gemaakt aan diegenen die zich hiervoor hebben aangemeld. We heten u alvast hartelijk welkom op deze avond. Aanmelden kan door een email te sturen naar info@oudersenfamilierondom.nl

NIEUWE VERENIGING NAAMLOOS VERDRIET BELEGT EERSTE AVOND IN WOUDENBERG

Het verlies van een kind of meerdere kinderen is voor ouders diep ingrijpend en brengt een naamloos verdriet teweeg. Naast de reformatorische vereniging In de knop gebroken voor ouders bij wie tijdens de zwangerschap of kort na de geboorte een kind is overleden, is er onlangs een nieuwe reformatorische vereniging opgericht voor ouders van wie een kind op wat oudere leeftijd is overleden. Bij deze ouders leven andere vragen en zij hebben meer herinneringen aan hun kind dan ouders die maar heel kort hun kind in de armen hebben gehad. De vereniging Naamloos verdriet wil deze ouders met elkaar in contact brengen en hen ondersteunen.

De eerste bijeenkomst van Naamloos verdriet wordt gehouden op D.V. vrijdagavond 12 oktober 2018 in de Maranathakerk, Frans Halslaan 21 te Woudenberg. Op deze avond houdt ds. J. Joppe een lezing over Naamloos verdriet het verlies van een kind. De avond begint om 20.00 uur en vanaf 19.30 uur zijn ouders van wie een kind is overleden van harte welkom.

Meer informatie is te vinden op de website van de vereniging: www.naamloosverdriet.nl

Beth-San Moerkapelle

Gezocht: Activiteitenbegeleider

Uren bespreekbaar

Wat zoeken wij?

Wij zoeken een activiteitenbegeleider die zich wil inzetten voor onze cliënten op de dagbesteding. Het werk van een activiteitenbegeleider is meer dan een baan; het heeft sociale meerwaarde en het zorgt voor nieuwe uitdaging.

We vinden het belangrijk dat je de volgende karaktereigenschappen hebt:

- › Je bent spontaan en vindingrijk
- › Je hebt een hart voor de cliënten
- › Je beschikt over goede sociale vaardigheden

Wat houdt dat in?

Jij stelt de activiteitenprogrammas op en bereidt deze voor, waarbij je deze afstemt op de behoeften en het zorgleefplan van cliënten. Je organiseert creatieve- en ontspanningsactiviteiten en biedt deze aan, rekening houdend met de mogelijkheden van de cliënt. Je stimuleert en begeleidt de cliënten. Ook instrueer je vrijwilligers en begeleid je stagiaires.

Wat bieden wij jou?

- › Werken in professionele en hechte teams
- › Volop kansen om jezelf te ontwikkelen
- › Een varieerend takenpakket

Woonzorgcentrum Beth-San

Wilde Veenen 1,
2751 EE Moerkapelle
T 079 593 18 40
E beth-san@cedrah.nl
www.cedrah.nl

Heb jij een
hart voor
ouderen?

Meer info?

Kijk snel op werkenbij.cedrah.nl voor de volledige functiebeschrijving en solliciteer direct online of neem contact op met Anneke Vermeulen (teamleider Zorg) via 079 - 593 18 40.

Cedrah
Wonen • Zorg • Diensten

Reformatische vereniging voor ouders bij wie tijdens de zwangerschap of kort na de geboorte kind(eren) zijn overleden

telefoon
06-49 49 94 99

**In de knop
gebroken**

www.indeknoopgebroken.nl

*Begravenisonderneming
de Jongh*

*Voor een waardige en stijlvolle verzorging
van alleen begravenissen*

Hardinxveld-Giessendam
0184 - 61 11 54

Dordrecht e.o.
078 - 641 27 40

Waardenburg
0418 - 65 20 39

H. de Jongh

D.D.E. Meliester

M.K. Ligthart

A.J. van Lieburg

Dag en nacht
persoonlijk
bereikbaar.

www.begravenisondernemingdejongh.nl

De Verrassing
Bungalowpark

**Welkom
terug op
ons park!**

**Al 60 jaar
verrassend op Texel!**

www.deverrassing.nl | 0222 31 89 06

VAN STAVEREN
begravenisverzorging

Met aandacht, zorg en respect

Dag en nacht bereikbaar
(0172) 23 33 38

Wij verzorgen alleen begravenissen

Vraag vrijblijvend het boekje
"Mijn Laatste Wens".

www.vanstaverenbegravenissen.nl
info@vanstaverenbegravenissen.nl

HARKES
Begravenissen

Persoonlijke zorg voor uw begravenis

Dokter Hamburgerlaan 59
2771 JR Boskoop

www.harkesbegravenissen.nl

Wij verzorgen alleen begravenissen

0172 - 21 21 22

Van de redactie

Versijning volgende nr.

Het volgende nummer zal verschijnen D.V. dinsdag 9 oktober 2018. Kopij graag binnen donderdag 27 september.

Ontmoetingsdag Urk

Zaterdag 15 september werd in de Chr. Geref. Kerk Eben-Haëzer op Urk onze ontmoetingsdag gehouden. Er werd gesproken over Daniël 9. Uit alle delen van het land waren er gekomen om te horen wat Gods Woord ons zegt over zonde, verootmoediging en smeekgebed. Veel bekenden hebben elkaar gesproken en ontmoet. We mogen terugzien op een goede dag.

LCJ Jeugdappel

D.V. zaterdag 13 oktober 2018. Verdere gegevens: www.lcj.nl/japlus16

Bondsman mannenverenigingen CGK

D.V. zaterdag 13 oktober 2018 van 10.00 uur tot 14.00 uur in de CGK van Ede. Spreker: prof. dr. M.J. Kater 'Het belijden van Dordt als stimulans voor de prediking.'

CBB

'Bewaar het Pand' is voor mensen met een leesbeperking beschikbaar bij de CBB (Chr. Bibliotheek voor Blinden en Slechtienden). Tel. 0341- 565499, e-mail info@cbb.nl

AvH

Colofon

Dit blad wordt om de veertien dagen uitgegeven door de stichting Bewaar het Pand.

ISSN nummer: 0166 - 4646

REDACTIELEDEN

Ds. A. van Heteren,
Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kievit

REDACTIE ADRES

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, T 0527-688978
E a.vanheteren@kliksafe.nl

ABONNEMENTEN

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk. T 0184-669116

E pand@solcon.nl NL37 INGB 0000 7043 50 t.n.v.

Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs € 26,- per jaar. Abonnementsprijs Verenigde Staten en Canada \$ 27,- per jaar. Advertentietarieven op aanvraag.

Abonnementen lopen van 1 januari t/m 31 december.

Een abonnement kan op elk moment ingaan en moet uiterlijk 1 december schriftelijk of per e-mail worden opgezegd.

**Mooi vakantie-appartement
in Hoog Sauerland.**
www.huizesolagratiat.net

Uitnodiging

Alle kinderloze echtparen nodigen
wij van harte uit voor onze bijeenkomst
op D.V. zaterdag 3 november 2018
in het kerkgebouw van de Hersteld
Hervormde Gemeente in Elspeet,
Vierhousterweg 45 te Elspeet.
Inloop 14.15 uur, opening 14.45 uur.

Hartelijk welkom!

Wie zorgt er straks voor ons?

*Revoke wil echtparen met een onvervulde kinderwens
ondersteunen door Contact, Voorlichting en Bezinning.*

Revoke
Reformatorische Vereniging
van Ongeacht Kinderloze Echtparen

Wilt u meer informatie:
kijk op www.revoke.nl, mail
naar algemeen@revoke.nl
of bel 0318 - 45 65 87.

Wij zijn voor Siloah op zoek naar een:

manager zorg

Siloah biedt aan mensen met een beperking, zorg en begeleiding vanuit de reformatorische identiteit. Praktisch ingevuld met deskundigheid en oprechte betrokkenheid. In zorggebied Midden wordt de zorg verleend in en vanuit woonlocaties en dagactiviteitencentra in Barneveld, Den Dolder, Geldermalsen, Nunspeet en Urk. De medewerkers nemen een belangrijke plaats in, in het leven van de cliënten. Andersom nemen de cliënten een belangrijke plaats in het leven van de medewerkers in. Siloah is onderdeel van Zorggroep Sirjon. Voor meer informatie: www.siloah.nl.

Je bent, met twee andere managers Zorg, verantwoordelijk voor de zorg aan de cliënten in jouw gebied. Je geeft leiding aan enthousiaste professionals en je geeft samen met jouw collega's vorm aan de verdere ontwikkeling van de teams. Op ondernemende en conceptuele wijze beweeg je mee met de veranderende zorgmarkt. Als lokaal gezicht onderhoud je externe contacten met stakeholders. Kwaliteit van zorg, tevredenheid van cliënten en gemotiveerde professionals staan bij jou voorop. Je hebt een hbo werk- en denkniveau, ruime ervaring in een managementfunctie en affiniteit met de zorg. Je onderschrijft de zorgvisie van Siloah en bent lid van één van de reformatorische kerken.

**Kijk voor meer informatie op onze website
www.pandionpartners.nl, of neem contact
op met Bernhard Kok, 06-57592035.**

PANDION PARTNERS

Geloof in leiderschap

DE DUITSERS KENNEN HUN 'EIGEN' HEIDELBERGER NIET MEER

Helpt u mee om dit boekje terug te geven
aan het Duitse volk?

Zie onze website www.svvhed.org
voor informatie.
Of bel 01 80 51 08 90,
ook voor een presentatie.

Voor giften: NL35 ABNA 0548 9879 20.

WAT TE DOEN BIJ EEN STERFGEVAL?

**CHRISTELIJKE
BEGRAFENISONDERNEMING
JANSSEN**

Kijk voor onze tarieven en wilsbeschikking
op onze website cbjanssen.nl.

Apeldoorn
055 204 1003

Nunspeet
0341 209 001

Rijssen
0548 209 011

De waterkamer 50, 7325 HW Apeldoorn
info@cbjanssen.nl www.cbjanssen.nl